

3. Гриньова В.М. Фінанси підприємств: Навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. і доп./ В.М. Гриньова. – К.: Знання- прес., 2004. – 424 с.

4. Гринів Б.В. Проблеми бухгалтерського балансу: його значення використання в аналізі / Б.В. Гринів // бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – № 1. – С. 11-15.

5. Малій О.Г. Фінансові ресурси підприємств: Джерела формування та ефективність використання. Вісник Харківський національний технічний університет сільського господарства: Економічні науки. Вип. 137. – Харків: ХНТУСГ. - 2013. - 308 с.

6. Мареннич Т.Г. Якісні характеристики фінансової звітності / Т.Г. Мареннич // Економіка АПК. – 2011. – №12. – С. 44 – 49.

7. Слав'юк Р.А. Фінанси підприємств: Навч. посіб./ Р.А. Слав'юк – Київ: « Центр навчальної літератури», 2004. – 460 с.

УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Матяш Г.Є., студентка*,

***Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Особливої актуальності та складності сьогодні набуває проблема управління витратами в процесі будь-якої господарської діяльності підприємств, яка пов'язана з використанням тих чи інших ресурсів: предметів праці, засобів виробництва, підприємницьких здібностей, інформації, що й призводить до виникнення витрат. Виробивши певний продукт або послугу, підприємство реалізує їх і, як правило, одержує прибуток. Чим більший розмір цього прибутку, тим, звичайно, краще. Саме на цьому етапі виникає потреба у зниженні рівня витрат з метою збільшення прибутку господарюючим суб'єктом. Тут на перший план виходить питання, пов'язане зі створенням ефективної системи управління витратами. Основним завданням управління витратами є пошук шляхів найефективнішого використання наявних обмежених ресурсів за допомогою планування, калькулювання, обліку і контролю витрат внутрішньовиробничої діяльності.

Одержання бажаного результату залежить від трьох складових: витрат на виробництво і реалізацію продукції, планової ціни одиниці

* Науковий керівник – Крутько М.А., к.е.н, викладач

продукції і обсягу реалізації продукції. Таким чином необхідно здійснювати постійний аналіз цих складових та визначати залежність між витратами, обсягом реалізації, ціною і прибутком підприємства, а також здійснювати пошук можливостей максимізації прибутку шляхом вибору найвигіднішого поєднання змінних та постійних витрат. Це входить до складу функцій процесу управління витратами.

Управління витратами – це процес цілеспрямованого формування витрат щодо їхніх видів, місць та носіїв за постійного контролю рівня витрат і стимулювання їхнього зниження. Воно є важливою функцією економічного механізму будь-якого підприємства.

Основним завданням управління витратами є пошук шляхів найефективнішого використання наявних обмежених ресурсів за допомогою планування, калькулювання, обліку і контролю витрат внутрішньовиробничої діяльності.

Управління витратами, як складова менеджменту підприємства, є інструментом раціоналізації залучення та використання ресурсів у виробничо-комерційному циклі. Ресурси, що використовуються підприємством, є різноманітними за характером та строком оновлення. Відповідно до цього витрати підприємства мають неоднорідний характер, вимагають їх класифікації. Класифікація – це один з методів пізнання та вивчення об'єктів. Її сутність полягає у розподілі об'єктів на класи на базі визначення загальних властивостей об'єктів та закономірних зв'язків між ними. Чим більше виділено ознак класифікації, тим вищий ступінь пізнання об'єктів та можливостей управління ними.

Витрати на виробництво як об'єкт пізнання добре вивчені в теорії обміну та аналізу виробничої діяльності. Класифікація витрат має практичне значення. Групування витрат за окремими ознаками є основою обліку, аналізу та калькулювання собівартості продукції.

Планування витрат здійснюється за допомогою складання кошторису витрат на виробництво. Розробка кошторису витрат визначає розмір витрат за їх видами та місцями витрачення, необхідний для досягнення бажаних результатів. Складання кошторису витрат на виробництво потребує знань методів оцінки тих чи інших видів ресурсів, що використовуються при виробництві продукції. Згідно з певними організаційно-технічними рішеннями та умовами розробляються норми витрат усіх видів ресурсів: сировини, основних і допоміжних матеріалів, енергії, трудових ресурсів тощо.

Установлені норми витрат – це граничні витрати окремих видів ресурсів за даних організаційно-технічних умов виробництва. Вони є

важливим чинником забезпечення режиму жорсткої економії і відповідно конкурентоспроможності підприємства. У процесі планування встановлюються граничні загальні витрати в підрозділах і в цілому по підприємству та на одиницю продукції. Фактичний рівень витрат обчислюється за даними поточного обліку.

Виявлення й використання чинників економії ресурсів, зниження витрат є обов'язком кожного працівника підприємства, передусім спеціалістів і керівників усіх рівнів. Згідно з певними організаційно-технічними рішеннями та умовами розробляються норми витрат усіх видів ресурсів: сировини, основних і допоміжних матеріалів, енергії, трудових ресурсів.

Управління витратами на підприємстві передбачає їхню диференціацію за місцями та центрами відповідальності. Місце витрат – це місце їхнього формування (робоче місце, група робочих місць, цех). Під центром відповідальності розуміють організаційну єдність місць витрат з центром, відповідальним за їх рівень.

Отже, поділ підприємства на центри відповідальності – є ефективним інструментом скорочення витрат і несе в собі ряд переваг. Структурні підрозділи стають більш пристосованими до ринкових відносин і умов господарювання в ринковій системі, розуміють тактику і стратегію своєї діяльності. При цьому забезпечується стимулювання підвищення мотивації найманих працівників та власників для досягнення високих результатів і збільшення економічних вигод.

ОБЛІК ВИБУТТЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Міняйлук О.С., магістрант,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Облік операцій з основними засобами, особливо якщо вони пов'язані з нестандартними ситуаціями, завжди викликає чимало запитань. Це стосується і оформлення та відображення в бухгалтерському і податковому обліках вибуття основних засобів в зв'язку з непридатністю до використання.

* Науковий керівник – Рижикова Н.І., к.е.н., доцент